

OVERENSKOMST

MELLEM REPUBLIKKEN TYRKIET
OG KONGERIGET DANMARK TIL
UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING
OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER

REPUBLIKKEN TYRKIETS REGERING

OG

KONGERIGET DANMARKS REGERING

der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE BESTEMMELSER:

Artikel 1

De af overenskomsten omfattede personer

Denne overenskomst skal finde anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

De af overenskomsten omfattede skatter

1. Denne overenskomst skal finde anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på hver af de kontraherende staters, dens politiske underafdelingers eller dens lokale myndigheders vegne, uden hensyn til hvorledes de opkræves.
2. Som indkomstskatter skal anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue eller fast ejendom, skatter der pålignes den samlede lønsum, der udbetales af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelse.
3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten skal finde anvendelse, er især:
  - a) I Tyrkiet:
    - (i) Indkomstskatten (gelir vergisi);
    - (ii) selskabsskatten (Kurumlar vergisi);
    - (iii) skatten til fonden til støtte af forsvarsindustrien (Savunma Sanayii Destekleme Fonu);
    - (iv) skatten til fonden til fremme af social velgørenhed og solidaritet (Sosyal Yardimlasma ve Dayanismayi Tesvik Fonu); og
    - (v) skatten til fonden for erhvervspraktikanter og til forbedring og udvidelse af den faglige og tekniske oplæring (Ciraklik, Mesleki ve Teknik Egitimi Gelistirme ve Yayginlastirma Fonu);(herefter omtalt som "tyrkisk skat");

b) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten;
  - (ii) den kommunale indkomstskat;
  - (iii) den amtskommunale indkomstskat;
  - (iv) den særlige indkomstskat;
  - (v) kirkeskatten;
  - (vi) udbytteskatten;
  - (vii) renteskatten;
  - (viii) royaltyskatten; og
  - (ix) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;
- (herefter omtalt som "dansk skat").

4. Overenskomsten skal også finde anvendelse på alle skatter af samme eller væsentlig samme art, der efter undertegnelsen af overenskomsten pålignes som tillæg til, eller i stedet for, de gældende skatter. Ved slutningen af hvert år skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater give hinanden underretning om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Hvis ikke andet fremgår af sammenhængen har i denne overenskomst følgende udtryk den nedenfor angivne betydning:

- a) i) udtrykket "Tyrkiet" betyder det tyrkiske territorium, territorialfarvande, kontinentalsokler og eksklusive økonomiske zoner, afgrænset ved gensidig aftale mellem de berørte parter.
- ii) udtrykket "Danmark" betyder Kongeriget Danmark, herunder territorialfarvandet samt ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og i overensstemmelse med dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til udforskningen og ud-

- nyttelsen af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande samt andre aktiviteter med henblik på økonomisk udnyttelse og udforskning af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- b) udtrykkene "en kontraherende stat" og "den anden kontraherende stat" betyder Tyrkiet eller Danmark alt efter sammenhængen;
- c) udtrykket "skat" betyder enhver skat, der er omfattet af artikel 2 i denne overenskomst;
- d) udtrykket "person" omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket "selskab" betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- f) udtrykket "lovmæssige hovedkontor" betyder for så vidt angår Tyrkiet det registrerede kontor i henhold til den tyrkiske handelslovgivning og for så vidt angår Danmark registreringsstedet i henhold til dansk lovgivning.
- g) udtrykket "statsborger" betyder:
- i) alle fysiske personer, som har statsborgerskab i en kontraherende stat;
- ii) alle juridiske personer, interessentskaber og sammenslutninger, som består i kraft af den lovgivning, som er gældende i en kontraherende stat;
- h) udtrykkene "foretagende i en kontraherende stat" og "foretagende i den anden kontraherende stat" betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;

- i) udtrykket "kompetent myndighed" betyder:
- i) i Tyrkiet, Finans- og Toldministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
  - ii) i Danmark, Skatteministeren eller hans befuldmægtigede stedfortræder;
- j) udtrykket "international trafik" betyder enhver transport med et skib, luftfartøj eller køretøj til vejtransport, der anvendes af et tyrkisk eller dansk foretagende, bortset fra tilfælde, hvor skibet, luftfartøjet eller køretøjet til vejtransport udelukkende anvendes mellem pladser beliggende på Tyrkiets eller Danmarks territorium;

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst i en kontraherende stat skal, medmindre andet følger af sammenhængen, ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, tillægges den betydning, som det har i denne stats lovgivning om de skatter, hvorpå overenskomsten finder anvendelse.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat" enhver person, som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig der på grund af hjemsted, bopæl, "lovmæssige hovedkontor", ledelsens sæde eller ethvert andet lignende kriterium.
2. I tilfælde, hvor en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:
- a) han skal anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han har en fast bolig til sin rådighed; hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);

- b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af staterne, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han sædvanligvis har ophold;
- c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken han er statsborger;
- d) er han statsborger i begge stater, eller er han ikke statsborger i nogen af dem, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

3. I tilfælde, hvor en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, skal den anses for at være hjemmehørende i den stat, i hvilken dens virkelige ledelse har sit sæde. Hvis en sådan person imidlertid har sædet for dens virkelige ledelse i en stat og dens "lovmæssige hovedkontor" i den anden stat, skal de kompetente myndigheder i de kontraherende stater ved gensidig aftale afgøre, i hvilken stat personen skal anses for at være hjemmehørende i overenskomstens forstand.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket "fast driftssted" et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves.
2. Udtrykket "fast driftssted" skal navnlig omfatte:
  - a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
  - b) en filial;
  - c) et kontor;
  - d) en fabrik;
  - e) et værksted; og

f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller et-
hvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Et bygnings-, anlægs-, samle- eller monteringsarbejde ud-
gør kun et fast driftssted, hvis det varer mere en 6 måneder.

4. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel skal
udtrykket "fast driftssted" anses for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende til oplagring,
udstilling eller udlevering af varer tilhørende fore-
tagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretag-
endet, udelukkende til oplagring, udstilling eller
udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager, tilhørende foretag-
endet, udelukkende til bearbejdelse hos et andet fore-
tagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende
for at foretage indkøb af varer eller indsamle oplys-
ninger til foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende
for at udøve enhver anden virksomhed for foretagendet,
der er af forberedende eller hjælpende karakter;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende
til samtidig udøvelse af flere af de i litra a) - e)
nævnte virksomheder, forudsat, at det faste forret-
ningsstedets samlede virksomhed, der er resultat heraf,
er af forberedende eller hjælpende karakter.

5. Uanset bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 skal i tilfælde,
hvor en person - der ikke er en sådan uafhængig repræsentant,
som omhandles i stykke 6 - handler i en kontraherende stat på
vegne et foretagende i den anden kontraherende stat, dette fore-

tagende anses for at have et fast driftssted i den førstnævnte kontraherende stat med hensyn til hele den virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, hvis denne person:

- a) har og sædvanligvis udøver i denne stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådanne forhold, som er nævnt i stykke 4, og som, hvis de var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i nævnte stykke; eller
- b) ikke har nogen sådan fuldmagt, men sædvanligvis oprettholder i den førstnævnte stat et varelager, hvorfra han regelmæssigt leverer varer på foretagendets vegne.

6. Et foretagende i en kontraherende stat skal ikke anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat gennem en mægler, kommissionær eller anden uafhængig repræsentant, forudsat at disse personer handler inden for deres sædvanlige erhvervsvirksomheds rammer.

7. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, behersker eller beherskes af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde) udøver erhvervsvirksomhed i denne anden stat, skal ikke i sig selv medføre, at et af de to selskaber anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "fast ejendom" skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvori den pågældende ejendom er beliggende og skal omfatte enhver option eller tilsvarende rettigheder med hensyn til denne. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, fiskepladser af enhver art, rettigheder på hvilke civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsrettigheder til fast ejendom, samt rettigheder til varierende eller faste ydelser, der betales for efterforskning og udnyttelse af mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster samt rettigheder til beløb, som udregnes under henvisning til mængden eller værdien af produktionen fra sådanne forekomster; skibe, både og luftfartøjer skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 skal finde anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udlejning eller fra enhver anden form for benyttelse af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 skal også finde anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes ved udøvelse af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste indvundet af et foretagende i en kontraherende stat kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted. Såfremt foretagendet driver en sådan virksomhed, kan dets fortjeneste beskattes i den anden stat, men dog kun for så vidt angår den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Under iagttagelse af bestemmelserne i stykke 3 skal der i tilfælde, hvor et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at ville have opnået, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, som udøvede den samme eller lignende virksomhed på samme eller lignende vilkår, og som under fuld-

stændig frie forhold afsluttede forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger til ledelse og administration, hvad enten de er afholdt i den stat, hvori det faste driftssted er beliggende, eller andre steder. Der skal imidlertid ikke indrømmes sådant fradrag for eventuelle beløb, der (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) betales af det faste driftssted til foretagendets hovedkontor eller til noget af dets øvrige kontorer som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, bortset fra tilfælde hvor der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb, der er udlånt til det faste driftssted. På samme måde skal der ved fastsættelsen af et fast driftssteds fortjeneste ikke tages hensyn til beløb, der (på anden måde end som godtgørelse af faktiske udgifter) af det faste driftssted pålægges foretagendets hovedkontor eller noget af dets øvrige kontorer at betale som royalties, honorarer eller andre lignende betalinger for benyttelsen af patenter eller andre rettigheder eller som provision for udførelse af særlige tjenester eller for administration eller, bortset fra tilfælde hvor der er tale om et bankforetagende, som rente af pengebeløb udlånt til foretagendets hovedkontor eller til noget af dets øvrige kontorer.

4. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

5. Ved anvendelsen af de foranstående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, fastsættes efter samme metode hvert år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

6. I tilfælde, hvor en fortjeneste omfatter indkomster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibsfart, luftfart og vejtransport

1. Fortjeneste ved skibsvirksomhed i international trafik, der oppebæres af et foretagende, hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. Sådant fortjeneste kan imidlertid også beskattes i den anden kontraherende stat, såfremt den oppebæres ved skibsvirksomhed fra denne anden stat, men den skat, der pålignes i denne anden stat skal nedsættes med et beløb, svarende til 50 pct. af skatten.

Sådant fortjeneste omfatter også indkomst indvundet af foretagendet ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhangere, pramme og lignende materiel til transport af containere), anvendt til transport af varer i international trafik, hvis denne indkomst udgør en del af den fortjeneste, som er omhandlet i det foregående afsnit.

2. Fortjeneste, der oppebæres ved luftfartsvirksomhed eller ved transport med køretøjer i international trafik af et foretagende, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat.

3. Med hensyn til fortjeneste, som oppebæres af luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i stykke 2 kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i konsortiet, der ejes af den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS), Det danske Luftfartsselskab (DDL).

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal også finde anvendelse på fortjeneste ved deltagelsen i en pool, i et konsortium eller i en international driftsorganisation.

Artikel 9

Indbyrdes forbundne foretagender

1. I tilfælde, hvor

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller

- b) samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen af eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat, og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres kommercielle eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af disse foretagender, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. I tilfælde, hvor en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne stat medregner - og i overensstemmelse hermed beskatter - fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste af den førstnævnte stat anses for at være fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene mellem de to foretagender havde været de samme, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en dertil svarende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten, såfremt den anden stat finder reguleringen berettiget. Ved reguleringen skal der tages hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal, om nødvendigt, rådføre sig med hinanden.

Artikel 10 Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådant udbytte kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvori det selskab, der betaler udbyttet, er hjem-

mehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men den skat der pålignes må, såfremt modtageren er udbyttets retmæssige ejer, ikke overstige:

- a) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis modtageren af udbyttet er et selskab (bortset fra et interessentskab og et kommanditselskab), der direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet;
- b) 20 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

3. Udtrykket "udbytte" betyder i denne artikel indkomst af aktier, "jouissance" aktier eller "jouissance" rettigheder, stifteranparter eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i foretjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier i henhold til lovgivningen i den stat, i hvilken det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende, samt indkomst oppebåret fra en investeringsfond eller fra investerede midler under forvaltning ("investment trust").

4. Fortjeneste indvundet af et selskab i en kontraherende stat, der driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted kan, efter at være beskattet i overensstemmelse med artikel 7, beskattes af det resterende beløb i den kontraherende stat, i hvilken det faste driftssted er beliggende; den således pålignede skat må ikke overstige 50 pct. af den procentssats, der er fastsat i stykke 2, a) i denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, såfremt udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, i hvilken

det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller for så vidt angår en person, der er hjemmehørende i Tyrkiet, udøver frit erhverv i Danmark fra et der beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

6. I tilfælde, hvor et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udlodningen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste nogen skat på ikke-udloddet fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst hidrørende fra denne anden stat.

Uanset bestemmelserne i dette stykke kan en stat pålægge skat i overensstemmelse med stykke 4 i denne artikel.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne renter kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men den skat, der pålægges, må, såfremt modtageren er rentebeløbets retmæssige ejer, ikke overstige 15 pct. af bruttobeløbet af renterne.

3. Uanset bestemmelserne i stk. 2 skal renter hidrørende fra:

- a) Danmark og betalt til den tyrkiske regering eller til Den Tyrkiske Centralbank (Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası) være fritaget for dansk skat;

- b) Tyrkiet og betalt til den danske regering eller til Danmarks Nationalbank være fritaget for tyrkisk skat.

4. Udtrykket "renter" betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikrede ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, såfremt renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller for så vidt angår en person, der er hjemmehørende i Tyrkiet, udøver frit erhverv i Danmark fra et der beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de udbetalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I få fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, imidlertid har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renterne betales, er stiftet, og sådanne renter afholdes af dette faste driftssted eller af et fast sted, skal sådanne renter anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

7. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje

person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger, af hvilken grund det end måtte være, det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

8. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i en af staterne sælger varer eller udstyr af industriel kommerciel eller videnskabelig art til en person, der er hjemmehørende i den anden stat, og betalingerne for sådanne salg finder sted i en aftalt periode efter leveringen af sådanne varer og sådant udstyr, skal ingen del af de omhandlede betalinger anses for at være renter ved anvendelsen af denne artikel. I så fald skal bestemmelserne i artikel 5 og 7 finde anvendelse.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan imidlertid også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men såfremt modtageren er royaltybeløbets retmæssige ejer, må den skat, der pålignes, ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af de omhandlede royalties.

3. Udtrykket "royalties" betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, retten til at anvende eller salg af enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og optagelser for radio og fjernsyn, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger om industrielle, kom-

mercielle eller videnskabelige erfaringer, eller for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, såfremt royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, driver erhvervsvirksomhed gennem et der beliggende fast driftssted eller, for så vidt angår en person, der er hjemmehørende i Tyrkiet, udøver frit erhverv i Danmark fra et der beliggende fast sted, og den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de udbetalte royalties, direkte har forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne henholdsvis i artikel 7 eller i artikel 14 finde anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de betales af denne stat selv, af en af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, eller af en person, der er hjemmehørende i denne stat. I tilfælde, hvor den person, der betaler royalties, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ej, imidlertid har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, med hvilket den rettighed eller ejendom, som ligger til grund for de nævnte royalties, har direkte forbindelse, og sådanne royalties afholdes af dette faste driftssted eller faste sted, skal sådanne royalties anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvori det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. I tilfælde, hvor en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at de betalte royalties, når hensyn tages til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken de er betalt, overstiger, af hvilken grund det end måtte være, det beløb, som ville være blevet aftalt mellem skyldneren og den retmæssige ejer, såfremt den nævnte forbindelse ikke havde foreligget, skal bestemmelserne i denne artikel alene finde anvendelse på det sidstnævnte beløb.

I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig formue, der hører til et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder også fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), eller af et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.
3. Fortjeneste oppebåret af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af skibe, luftfartøjer eller køretøjer til vejtransport, der anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe, luftfartøjer eller køretøjer til vejtransport, kan kun beskattes i denne stat.
Hvad angår fortjeneste, som erhverves af det danske, svenske og norske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), skal bestemmelserne i dette stykke kun finde anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, der ejes af Det Danske Luftfartsselskab (DDL), den danske partner i Scandinavian Airlines System (SAS).
4. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end de i stykke 1, 2 og 3 omhandlede kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvori afhænderen er hjemmehørende. De i foranstående sætning nævnte kapitalgevinster, der er erhvervet i den anden kontraherende stat, skal dog kunne beskattes i den anden kontraherende stat, såfremt perioden mellem erhvervelse og afhændelse ikke overstiger et år.

Artikel 14
Frit erhverv

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. Sådant indkomst kan dog også beskattes i den anden kontraherende stat, såfremt det omhandlede arbejde udføres i denne anden stat og hvis:

- a) han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed; eller
- b) han opholder sig i den anden stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed i en eller flere perioder, der udgør eller tilsammen udgør 183 dage eller mere inden for en sammenhængende 12-måneders-periode.

I disse tilfælde kan indkomsten alene i det omfang, den kan henføres til dette faste sted eller hidrører fra den af ham udførte virksomhed under hans ophold i den anden stat, beskattes i den anden stat.

2. Indkomst ved frit erhverv, herunder arbejde som tilsynsførende eller andet arbejde af lignende karakter, oppebåret af en virksomhed i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat. Sådant indkomst kan dog også beskattes i den anden kontraherende stat, såfremt det omhandlede arbejde udføres i denne anden stat og hvis:

- a) virksomheden har et fast driftssted i denne anden stat, gennem hvilket arbejdet udføres; eller
- b) perioden eller perioderne, hvorunder arbejdet er udført, overstiger 183 dage inden for en sammenhængende 12-måneders-periode.

I disse tilfælde kan indkomsten alene i det omfang, den kan henføres til det faste driftssted eller til arbejdet, der

er udført i den anden stat, beskattes i den anden stat. I begge tilfælde kan virksomheden vælge at blive beskattet i den anden stat af sådan indkomst i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 7 i denne overenskomst, som hvis indkomsten havde været henført til et fast driftssted for virksomheden i den anden stat. Valget skal ikke påvirke den anden stats ret til at indeholde kildeskat af sådan indkomst.

3. Udtrykket "frit erhverv" omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannende eller undervisende virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor og anden virksomhed, der kræver særlige professionelle færdigheder.

Artikel 15

Personligt arbejde i tjenesteforhold

1. Såfremt bestemmelserne i artiklerne 16, 18, 19 og 20 ikke medfører andet, kan gage, løn og andet lignende vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold oppebåret af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som oppebæres herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, såfremt:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i det pågældende kalenderår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden stat, og
- c) vederlaget ikke udredes af et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foranstående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, som udføres om bord på et skib, luftfartøj eller i forbindelse med et køretøj til vejtransport, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

4. I tilfælde, hvor en i Danmark hjemmehørende person modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, udført om bord på et af luftfartskonsortiet Scandinavian Airlincs System (SAS) i international trafik drevet luftfartøj, kan sådant vederlag kun beskattes i Danmark.

5. Uanset bestemmelserne i stk. 1 til 4 i denne artikel kan gage, løn og andet lignende vederlag, der oppebæres af en statsborger i en kontraherende stat for arbejde, udført i den anden kontraherende stat gennem et fast driftssted tilhørende et luftfartsselskab eller luftfartskonsortium i den førstnævnte kontraherende stat, kun beskattes i den stat, hvori han er statsborger.

Hvis den stat, i hvilken personen er statsborger, ifølge sin lovgivning ikke kan beskatte betalingerne, kan sådanne betalinger kun beskattes i den stat, hvori arbejdet er udført.

Artikel 16

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og lignende vederlag, som oppebæres af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 14 og 15 kan indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker, eller som sportsmand, ved hans i denne egenskab i den anden kontraherende stat udøvede virksomhed, beskattes i denne anden stat.

2. I tilfælde, hvor indkomst ved den virksomhed, som udøves af en optrædende kunstner eller en sportsmand i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsmanden selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15, beskattes i den kontraherende stat, i hvilken kunstnerens eller sportsmandens virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse på indkomst, der oppebæres ved virksomhed i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsfolk, såfremt besøget i denne stat i væsentligt omfang understøttes af offentlige midler fra den anden kontraherende stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

Artikel 18

Pensioner, livrenter og lignende ydelser

1. Medmindre bestemmelserne i artikel 19, stykke 1, finder anvendelse, kan pensioner og andet lignende vederlag for tidligere personligt arbejde i tjenesteforhold, pensioner, vederlag, udbetalinger og lignende ydelser, der udbetales i henhold til den sociale sikringslovgivning samt livrenter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, men skatten, der pålignes i denne stat skal nedsættes med et beløb svarende til 50 pct. af denne skat.

Såfremt ydelserne alene består af pensioner, vederlag, udbetalinger og lignende ydelser, der udbetales i henhold til den sociale sikringslovgivning, skal sådanne ydelser fritages for skat i den førstnævnte stat.

2. Udtrykket "livrente" betyder en fastsat sum, der udbetales periodisk til fastsatte tidspunkter, enten for livstid eller for et nærmere angivet eller forud beregneligt tidsrum, i henhold til en forpligtelse til at præstere disse betalinger til gengæld for en fuldt tilsvarende modydelse i penge eller penges værdi.

Artikel 19

Offentlige hverv

1. Vederlag, herunder pensioner, der udbetales af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder - eller af midler tilvejebragt af disse - til en fysisk person for varetagelsen af hverv for denne stat, dens underafdelinger eller myndigheder, kan kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16 og 18 skal finde anvendelse på vederlag og pensioner, der udbetales for tjenesteydelser i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat, dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

Artikel 20

Lærere og studerende

1. Beløb, som en studerende eller en erhvervspraktikant, der er, eller som, umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte kontraherende stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager til sit underhold, sit studium eller sin uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal vederlag, som en studerende eller en erhvervspraktikant, der er eller tidligere var hjemmehørende i en kontraherende stat, og som opholder sig i den anden kontraherende stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, oppebærer for udførelse af hverv i denne anden stat, ikke beskattes i denne anden stat, såfremt hvervet står i forbindelse med hans studium eller uddannelse og vederlaget for udførelsen af hvervet er nødvendigt for at supplere de midler, som står til rådighed for ham til hans underhold.

3. Tilsvarende skal en lærer eller instruktør, som besøger en kontraherende stat, og som er - eller umiddelbart før et sådant

besøg - var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte kontraherende stat primært for at undervise eller deltage i videnskabelig forskning i en periode eller perioder, der ikke overstiger to år være fritaget for beskatning i denne anden stat af vederlag for undervisning eller forskning, forudsat at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

4. Bestemmelsen i stykke 3 i denne artikel skal ikke finde anvendelse på indkomst fra forskning, hvis den omhandlede forskning ikke drives i almenvellets interesse, men hovedsageligt til privat fordel for en eller flere bestemte personer.

Artikel 21

Andre indkomster

1. Indkomster, der hidrører fra en kontraherende stat og som ikke udtrykkeligt er nævnt i de foregående artikler i denne overenskomst, kan beskattes i denne stat.

2. Indkomst, der ikke hidrører fra nogen af de to kontraherende stater kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor den person, der modtager indkomsten, er hjemmehørende.

Artikel 22

Metoder til ophævelse af dobbeltbeskatning

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

1. I Danmark:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, opbejærer indkomst, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Tyrkiet, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i punkt c) medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb lig med den indkomstskat, som er betalt i Tyrkiet.
- b) Et sådant fradrag skal imidlertid ikke overstige den del af indkomstskatten, beregnet uden sådant fradrag,

der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Tyrkiet.

- c) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Tyrkiet, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i skatten af indkomsten fradrage den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Tyrkiet.
- d) Ved anvendelsen af punkt a) skal udtrykket "den indkomstskat, som er betalt i Tyrkiet" anses for at omfatte ethvert beløb i tyrkisk skat, som skulle have været betalt efter tyrkisk skattelovgivning, såfremt der ikke havde været indrømmet nedsættelse eller fritagelse for tyrkisk skat i henhold til bestemmelserne om særlige skattebegunstigende foranstaltninger med henblik på at fremme den økonomiske udvikling i Tyrkiet.

Uanset den foregående sætning skal indkomstskatten, der er betalt i Tyrkiet beregnes,

- i) for så vidt angår udbytte, som er omhandlet i artikel 10, stykke 2, punkt a), med en sats på 15 pct.;
- ii) for så vidt angår udbytte, som er omhandlet i artikel 10, stykke 2, punkt b), med en sats på 20 pct.;
- iii) for så vidt angår renter, som er omhandlet i artikel 11, stk. 2, med en sats på 15 pct.;
- iv) for så vidt angår royalties, som er omhandlet i artikel 12, stk. 2, med en sats på 10 pct.

Såfremt de generelle skattesatser i den tyrkiske skatte-lovgivning for udbytte, renter og royalties, der oppebæres af personer, som ikke er hjemmehørende i Tyrkiet, nedsættes til under de i dette punkt nævnte satsen, skal sådanne lavere satser imidlertid benyttes ved anvendelsen af dette punkt.

2 I Tyrkiet:

- a) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Tyrkiet, oppebærer indkomst, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Tyrkiet, såfremt bestemmelserne i punkt c) ikke medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb lig med den indkomstskat, som er betalt i Danmark.
- b) Et sådant fradrag skal imidlertid ikke overstige den del af indkomstskatten, beregnet uden sådant fradrag, der kan henføres til den indkomst, som kan beskattes i Danmark.
- c) I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Tyrkiet, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Danmark, kan Tyrkiet medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten indrømme fradrag med den del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomsten, der oppebæres fra Danmark.

Artikel 23

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat skal ikke i den anden kontraherende stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må, såfremt bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, ikke medfører andet, ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7, eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, skal renter, royalties og andre betalinger, der udredes af et foretagende i en kontraherende stat til en person hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kunne fratrækkes ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis betalingerne var sket til en person hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis formue helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

Artikel 24

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger, truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse staters

interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, i hvilken han er hjemmehørende eller, såfremt tilfældet er omfattet af artikel 23, stykke 1, for den kompetente myndighed i den af de kontraherende stater, i hvilken han er statsborger. Sagen skal forelægges inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen synes at være begrundet, og hvis den ikke selv kan nå til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til frister, der måtte gælde ifølge de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivls spørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden med henblik på indgåelse af aftaler i overensstemmelse med de foranstående stykker. Når det for tilvejebringelsen af en aftale skønnes ønskeligt, at der finder en mundtlig forhandling sted, kan en sådan finde sted i et udvalg bestående af repræsentanter for de kompetente myndigheder i de kontraherende stater.

Artikel 25

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter, der omfattes af

overenskomsten, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der modtages i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med påligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgelse eller klagebehandling i forbindelse med de skatter, der er omfattet af overenskomsten. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås ifølge denne stats eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervs-mæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller nogen fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

Artikel 26

Administrativ bistand

1. De kontraherende stater forpligter sig til at yde hjælp og gensidig bistand ved forkyndelse og opkrævning af skatter, der er omfattet af artikel 2, herunder påløbne forhøjelser, renter, udgifter og bøder, der ikke har karakter af straf.

2. På anmodning af den kompetente myndighed i en kontraherende stat, vil den kompetente myndighed i den anden kontraherende

stat, i henhold til lovgivningens bestemmelser om forkyndelse og opkrævning af de ovenfor nævnte skatter i sidstnævnte stat, varetage forkyndelse og opkrævning af skattekrav, der er omfattet af stykke 1, og som kan opkræves i den første stat. Sådanne krav skal ikke nyde fortrinsret i den stat, til hvilken anmodningen er rettet, og sidstnævnte stat er ikke forpligtet til anvende inddrivelsesmetoder, som ikke er i overensstemmelse med lovgivningens bestemmelser om forkyndelse og opkrævning i denne stat.

3. Anmodninger, der er omfattet af stykke 2, skal være vedlagt en officiel kopi af inddrivelsesdokumenter, om nødvendigt ledsaget af en officiel kopi af afsagte domme som "res judicate".

4. For så vidt angår skattekrav, der kan appelleres, kan den kompetente myndighed i en kontraherende stat, for at sikre statens rettigheder, anmode den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat om at tage forholdsregler til sikring af kravet som foreskrevet i sidstnævnte stats lovgivning; bestemmelserne i stykke 1 til 3 kan anvendes mutatis mutandis, på sådanne forholdsregler.

5. Bestemmelserne i artikel 24, stykke 1, skal ligeledes finde anvendelse på alle oplysninger, som, med henblik på anvendelsen af de foregående stykker i denne artikel, bringes til kundskab hos den kompetente myndighed i den stat, der modtager anmodningen.

Artikel 27

Medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer

1. Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske eller konsulære repræsentationer måtte nyde i kraft af folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

2. Uanset bestemmelserne i artikel 4 skal en fysisk person, der er medlem af en stats diplomatiske mission, konsulære re-

præsentation eller faste mission, der er beliggende i den anden kontraherende stat eller i en tredjestat, i skattemæssig henseende anses som hjemmehørende i den stat, fra hvilken han er udsendt, hvis:

- a) han ifølge folkeretten ikke er skattepligtig i modtagerstaten af indkomst, hidrørende fra kilder uden for denne stat, og
- b) han i den stat, fra hvilken han er udsendt, er skattepligtig af sin samlede indkomst på samme måde som personer, der er hjemmehørende i denne stat.

Artikel 28

Territorial udvidelse

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de nødvendige ændringer udvides til enhver del af det til de kontraherende stater hørende område, som specielt er holdt uden for denne overenskomsts anvendelse eller til enhver stat eller ethvert område, for hvis internationale forbindelser Danmark eller Tyrkiet er ansvarlig, og som påligner skatter af væsentlig samme art som de skatter, overenskomsten finder anvendelse på. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra det tidspunkt og være undergivet sådanne ændringer og betingelser, herunder betingelser vedrørende opsigelse, som måtte blive fastsat mellem de kontraherende stater i noter, der skal udveksles ad diplomatisk vej, eller på enhver anden måde, der er i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige regler.

2. Medmindre de kontraherende stater har aftalt andet, skal opsigelsen af overenskomsten af en af dem i henhold til artikel 30 også - på den måde, som er angivet i nævnte artikel - bringe anvendelsen af overenskomsten til ophør på enhver del af det til de kontraherende stater hørende område eller på enhver stat eller ethvert område, til hvilken den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

Artikel 29

Ikrafttræden

1. De kontraherende staters regeringer skal give hinanden underretning om opfyldelsen af de forfatningsmæssige betingelser for denne overenskomsts ikrafttræden.

2. Denne overenskomst skal træde i kraft på datoen for den sidste af de i stykke 1 omhandlede underretninger, og dens bestemmelser skal have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som begynder den 1. januar 1990 eller senere, og følgende indkomstår.

Artikel 30

Opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan ad diplomatisk vej opsiges overenskomsten ved at give skriftlig underretning om opsigelsen den 30. juni eller tidligere i ethvert kalenderår, som følger efter en periode på 5 år fra det år, i hvilket overenskomsten er trådt i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre at have virkning for så vidt angår skatter for det indkomstår, som begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket underretningen er givet, og følgende år.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, befuldmægtigede, underskrevet nærværende overenskomst og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i to eksemplarer i Ankara.....

den 30 Maj 1991 på tyrkisk, dansk og engelsk, således at alle tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem teksterne, skal den engelske tekst anvendes.

FOR REPUBLIKKEN TYRKIET

FOR KONGERIGET DANMARK

ALTAN TUFAN

NIELS CHRISTIAN TILLISCH

P R O T O K O L

Ved undertegnelsen af overenskomsten mellem Republikken Tyrkiet og Kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter har undertegnede truffet aftale om følgende bestemmelser, der skal udgøre en integrerende del af overenskomsten.

1. Med hensyn til artikel 6, stykke 2.

Der er enighed om, at udtrykket "fiskepladser af enhver art" skal være omfattet af betegnelsen fast ejendom og at fiskeri på åbent hav ikke skal tillægges samme betydning.

2. Med hensyn til artikel 7, stykke 5.

Hvis et fast driftssted får tilladelse til at ændre sin metode, skal den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvori det faste driftssted fra den anden kontraherende stat er beliggende, informere den anden kontraherende stat om den metode, der anvendes ved fastsættelsen af det faste driftssteds fortjeneste samt om den nye metode, som de berørte myndigheder har givet tilladelse til at anvende.

3. Med hensyn til artiklerne 10, 11 og 12.

Der er enighed om, at hver kontraherende stat forbeholder sig ret til at afvise at yde fritagelser og lempelser i henhold til ovennævnte artikler i tilfælde, hvor indkomsten oppebæres af en person, der er hjemmehørende i den anden stat og som direkte eller indirekte kontrolleres af personer, som ikke er hjemmehørende i nogen af staterne.

I sådanne tilfælde skal den kompetente myndighed i den stat, der har afvist at indrømme overenskomstfordelen, informere de kompetente myndigheder i den anden stat og de kompetente myndigheder skal fastsætte de nærmere regler for denne bestemmelse.

4. Med hensyn til artiklerne 12 og 13.

Der er enighed om, at bestemmelserne i artikel 12 - vedrørende betaling af enhver art, der modtages som vederlag for salg af formuegoder i henhold til artikel 12, stykke 3 -, skal

finde anvendelse, medmindre det kan bevises, at den omhandlede betaling er vederlag for en reel overdragelse af de omhandlede formuegoder. I sådanne tilfælde finder bestemmelserne i artikel 13 anvendelse.

5. Med hensyn til artikel 15, stykke 5; artikel 22, stykke 1 og 2, litra c).

Der er enighed om, at bestemmelserne i artikel 22, stykke 1 og 2, litra c), ikke skal finde anvendelse på de personer, der er nævnt i artikel 15, stykke 5.

6. Med hensyn til artikel 23, stykke 3.

Der er enighed om, at enhver gæld, som en virksomhed i en kontraherende stat måtte have til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, med henblik på fastsættelsen af den pågældende virksomheds skattepligtige formue, skal kunne fratrækkes på samme betingelser, som hvis den havde været kontraheret med en person, som var hjemmehørende i den førstnævnte stat.

7. Med hensyn til artikel 24, stykke 1.

Der er enighed om, at sagen, for så vidt angår Tyrkiet, skal forelægges den kompetente myndighed inden et år fra den dag, hvor der er givet den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Såfremt denne periode imidlertid er udløbet, kan skatteyderen under alle omstændigheder forelægge sagen for de kompetente myndigheder i Tyrkiet inden fem år regnet fra den første januar i kalenderåret, der følger efter det dertil svarende indkomstår. Det dertil svarende indkomstår er det år, hvor den indkomst der gav anledning til den foranstaltning, der medfører en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten, blev oppebåret.

8. Med hensyn til artikel 24, stykke 2.

Der er enighed om, med hensyn til artikel 24, stykke 2, at skatteyderen, for så vidt angår Tyrkiet, skal stille krav om tilbagebetaling, der er resultat af en gensidig aftale, inden en periode på et år efter at skatteadministrationen har underrettet skatteyderen om resultatet af den gensidige aftale.

9. Med hensyn til artikel 26.

Der er enighed om, at medmindre andet aftales skal

- a) almindelige omkostninger, der er opstået i forbindelse med ydelse af bistand, bæres af den stat, der er anmodet om bistand;
- b) ekstraordinære omkostninger, der er opstået i forbindelse med ydelse af bistand, bæres af den stat, der har anmodet om bistand.

I de tilfælde, der er nævnt under litra b) skal den stat, der er anmodet om bistand, være forpligtet til at indformere den stat, der har anmodet om bistand, om størrelsen af de forventede omkostninger.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i   Ankara.....   den
30 Maj 1991   på dansk, tyrkisk og engelsk, således at alle
tre tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstem-
melse mellem teksterne, skal den engelske tekst anvendes.

FOR REPUBLIKKEN TYRKIET
ALTAN TUFAN

FOR KONGERIGET DANMARK
NIELS CHRISTIAN TILLISCH